

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 ■ โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 ■ โทรสาร 0-259-6172

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับประจำวันที 18 เดือนเมษายน พ.ศ.2563 หน้า 3 มูลค่าข่าว 247,968.-

‘ตกงาน-ไร้บ้าน-ฆ่าตัวตาย’ บาดแผลมาตรการรับมือ‘โควิด’

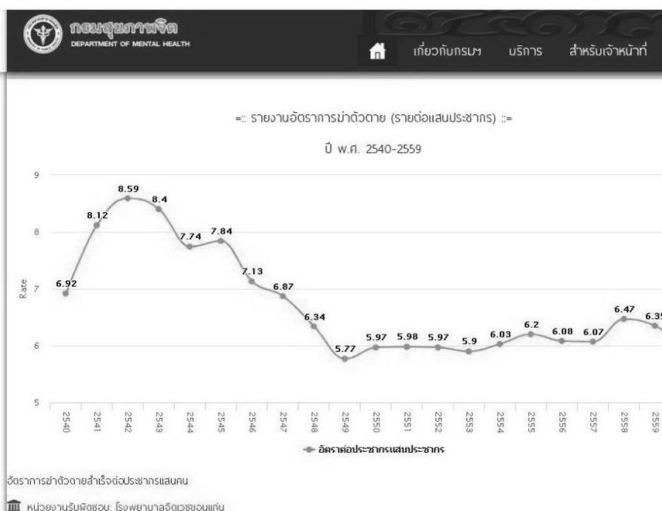
ต้องบอกว่า “สถานการณ์ดีขึ้นเรื่อยๆ” กับการระบาดของ “ไวรัสโควิด-19 (COVID-19)” ในประเทศไทย แม้ทาง “ศบค.” ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) จะย้ำอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันว่า “การดอยตก-ประมาณไม่ได้” แต่จำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่ก็ไม่ได้เพิ่มสูงจนน่าตระหนก หากเทียบกับเมื่อช่วง 2-3 สัปดาห์ก่อนหน้านี้

ในทางกลับกัน “เศรษฐกิจ-ปากท้อง” จะเป็นสิ่งที่ผู้คน “เริ่มกังวลมากขึ้นเรื่อยๆ” อาทิ การเปิดเผย ของ กลิ่นที่ สารสิน ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หลังการประชุมคณะที่ปรึกษาด้านธุรกิจ ภาคเอกชนในศูนย์ บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด-19 2019 (โควิด-19) เมื่อ 13 เม.ย. 2563 ว่า

“หากสถานการณ์ยืดเยื้ออีก 2-3 เดือน โดยที่ไม่มี มาตรการดูแลผู้ประกอบการเพิ่มเติมจะทำให้มีคน ตกงานเพิ่มเป็น 10 ล้านคน” จากเดิมในช่วงนี้ที่ ผู้ประกอบการประเมินว่าจะมีแรงงานตกงาน 7 ล้านคน จากนั้นเพียง 1 วันให้หลัง ในวันที่ 14 เม.ย. 2563

ปรากฏภาพ “ประชาชนรวมตัวกันไปบุกกระทรวงการ คลัง” แสดงความไม่พอใจกรณี “ลงทะเบียนรับเงิน เยียวยาเดือนละ 5,000 บาท เป็นเวลา 3 เดือนแล้ว ถูกตัดสิทธิ์” ซึ่งก่อนหน้านี้ไม่กี่ปีก่อนก็มีรายงานผ่านสื่อ ต่างๆ ว่าหลายคนถูกระบบปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่รัฐบาล นำมาใช้พร้อมโฆษณาว่าล้ำและไฮเทคมาก ๆ ปฏิเสธโดย บอกว่าเป็นเกษตรกร หรือคนที่อายุมากพอสมควรแต่ยัง มีใจไฟรู้ ใช้เวลาออกเหนือจากงานประจำไปเรียนหนังสือ

ก็ถูกระบบปฏิเสธด้วยเหตุว่าเป็นนักเรียน-นักศึกษา อีกด้านหนึ่ง แผนงานพัฒนาองค์ความรู้และ ประสานเครือข่ายการทำงานเพื่อการสร้างเสริม สุขภาวะคนไร้บ้าน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ สร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) นำเสนอบทวิเคราะห์ “การ ประมาณการประชากรคนไร้บ้าน ภายใต้สถานการณ์

การระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)” ซึ่งมี ผศ.ดร.พีระ ตั้งธรรมรัักษ์ อาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) และ ณัฐศุภณ ดำชื่น นักวิจัยประจำ แผนงานฯ เป็นผู้ร่วมเรียบเรียง ให้แบบ จำลองพยากรณ์จำนวนคนไร้บ้าน หลังวิกฤติโควิด-19

โดยหากยึดจำนวนคนไร้บ้าน ในพื้นที่กรุงเทพฯ เมืองหลวงของไทย ตามที่ อนรรฆ พิทักษ์ธานิน ผู้จัดการ แผนงานพัฒนาองค์ความรู้และประธาน ยุทธศาสตร์เพื่อการสร้างเสริม

สุขภาพของคนไร้บ้าน สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยสำรวจไว้เมื่อปี 2558 ซึ่งในเวลานั้นมีคนไร้บ้านในกรุงเทพฯ 1,307 คน นำมาคำนวณผ่านข้อมูลพยากรณ์ทางเศรษฐกิจจาก 3 แหล่ง พบว่า

1.หากใช้ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ที่พยากรณ์ว่าเศรษฐกิจไทยปี 2563 จะหดตัวร้อยละ 5.3 จำนวนคนไร้บ้านในกรุงเทพฯ หลังวิกฤติไวรัสโควิด-19 จะอยู่ที่ 1,688 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.15 จากปี 2558 2.หากใช้ข้อมูลจากธนาคารโลก (World Bank) ที่พยากรณ์ว่าเศรษฐกิจไทยปี 2563 จะหดตัวร้อยละ 3-5 จำนวนคนไร้บ้านในกรุงเทพฯ หลังวิกฤติไวรัสโควิด-19 จะอยู่ที่ 1,595-1,675 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.03-28.15 จากปี 2558

และ 3.หากใช้ข้อมูลจากศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์ (EIC) ที่พยากรณ์ว่าเศรษฐกิจไทยปี 2563 จะหดตัวร้อยละ 5.6 จำนวนคนไร้บ้านในกรุงเทพฯ หลังวิกฤติไวรัสโควิด-19 จะอยู่ที่ 1,701 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.14 จากปี 2558 ดังนั้น “บทสรุป” ของแบบจำลองคือ “สัญญาณเตือนว่าหลังวิกฤติโควิด-19 คนไร้บ้านจะเพิ่มขึ้น” ดังนั้นต้องมีมาตรการรองรับหากมีคนไร้บ้านเพิ่มขึ้นจริง เพื่อให้คนเหล่านี้กลับสู่สังคมโดยเร็วที่สุด

“การฆ่าตัวตาย” ก็เป็นอีกเรื่องที่น่าห่วงหลังมีรายงานระบุมูลเหตุจูงใจว่าเกิดจากการตกงานเพราะวิกฤติโควิด-19 ทั้งที่ทําสำเร็จและพยายามทําแต่มี

ผู้ช่วยเหลือไว้ได้ก่อน ซึ่งหากดูข้อมูลย้อนหลังของกรมสุขภาพจิต พบว่า “ในปี 2541-2543 สถิติการฆ่าตัวตายของคนไทยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ” โดยอยู่ที่ 8.12 8.59 และ 8.4 ตามลำดับต่อประชากร 1 แสนคน ซึ่งในช่วงดังกล่าวเศรษฐกิจและสังคมไทยกำลังบาดเจ็บหนักจาก “วิกฤติต้มยำกุ้ง” ในปี 2540 และนับตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา สถิติการฆ่าตัวตายในประเทศไทยก็ไม่เคยกลับไปสูงในระดับนั้นอีกเลย

เหลียวมองดูต่างประเทศที่สถิติผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตจากไวรัสโควิด-19 มากกว่า และเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่กว่าไทย วันนี้เริ่มพ่นคลายมาตรการจำกัดกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ บ้างแล้ว “หนุนผู้ประกอบการไม่ให้ล้มละลาย-พยุงลูกจ้างไม่ให้ตกงาน” ให้ได้มากที่สุด เพื่อจะได้ไม่กลายเป็นปัญหาสังคมที่รัฐต้องทุ่มเททรัพยากรไปดูแลอย่างหนักหนาสาหัสไม่ต่างจากโรคระบาดที่หวั่นเกรงกันตลอดว่าจะมีผู้ป่วยล้นโรงพยาบาล หรืออาจจะยิ่งกว่าเพราะสิ่งที่มักตามมาพร้อมกับจำนวนคนตกงานที่เพิ่มขึ้นคือ “ปัญหาอาชญากรรม” ที่มากขึ้นด้วย

เนื่องจากจำนวนผู้ติดเชื้อโควิด-19 ไม่ได้เพิ่มขึ้นมากมาย..ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลไทยต้องให้น้ำหนักกับปัญหาเศรษฐกิจ-ปากท้องของประชาชนเท่ากับโรคระบาดเสียที่ “กิจกรรมใดที่พอให้ดำเนินการได้ก็ขอให้ผ่อนผันบ้าง” ไม่ว่าจะพิจารณาจากประเภทกิจการหรือจากสถานการณ์เป็นรายพื้นที่ก็ตาม!!!